

Can Macià

Òdena

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera BV-1106, km. 2,295, Camí de Can Macià
Camí de Can Macià
Emplaçament Zona del Pla, zona sud-oriental del terme

Coordenades:

Latitud: 41.59779
Longitud: 1.65645
UTM Est (X): 388031
UTM Nord (Y): 4605993

Classificació

Número de fitxa 08143 - 69
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Popular Modern Eclecticisme Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL núm. 5135-I (PGOU 13/12/2000)
Número inventari IPA, núm. 5861
Generalitat i altres inventaris núm. 5861
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 08142A013000290000HS

Fitxes associades:

[Font de can Macià](#)

Autoria de la fitxa Josep-Vicenç Mestre i Casanova

Data de registre de la fitxa: dc., 09/10/2013 - 02:00

Descripció

El mas ha estat conegut com mas Moragues, mas Rossinyol de Moragues, mas Aguilera del Pla i can Macià. Can Macià està configurat pel cos principal de la casa pairal i un conjunt d'edificis annexos destinats a la producció de vins i caves, entre altres.

Els magatzems, cellers i bodega, junt amb la casa senyorial, determinen un conjunt amb tres patis en el seu interior: un de central situat davant la façana principal de la casa, un a la banda sud definit pels antics cellers i l'habitatge del masover, i el tercer a la banda nord, definit per un magatzem i un cobert de factura més actual. Un barri tanca el conjunt i s'accedeix a cada pati a través d'un portal independent. Altres edificis de més nova construcció queden situats a redós d'aquest clos.

El mas disposa d'una capella, dedicada a la Mare de Déu de la Mercè.

Entre d'altres també destaca el pont que creua el torrent de can Valls, l'embassament, la font, el xalet, un habitatge residencial contemporani, les instal·lacions per a l'elaboració del cava, el jardí i una gran sala destinada a banquets i celebracions.

Observacions:

Descripció extreta de la fitxa de l' Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental d'Òdena, Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Local i Ajuntament d'Òdena. Barcelona, 2013.

Història

Segons Xavier Jorba, "la finca apareix vinculada al segle XIII al nom de Moragues, sota el nom de mas Moragues. L'any 1363 Galda Moragues casà amb Jaume Rossinyol, i a partir d'aquest moment, el mas passa a denominar-se mas Rossinyol de Moragues. L'any 1470 Margarida Rossinyol estableix matrimoni amb Jaume Aguilera del mas Aguilera de la Costa. És a partir de la segona meitat del segle XV que el mas serà establert a Jaume Aguilera, però mantindrà el nom de mas Rossinyol de Moragues. L'any 1585, l'hereu Valentí contractà matrimoni amb Eulàlia Solà, i morí al cap de sis anys sense hereus. La propietat passà a mans del seu germà Jaume, home que mai serà un pagès de mas, fet que l'obligà a cercar ajuda al seu oncle Francesc Aguilera, establert al mas dels Aldorrells, el qual ja havia portat la direcció del mas durant la minoria d'edat del seu germà Valentí. Segons Jorba, l'any 1592, la finca inicia un procés d'arrendament, de manera que fins l'any 1638 el mas passarà a mans d'arrendataris i masovers, amb el consegüent deteriorament de l'edifici i els seus annexos. L'any 1615, l'hereu Magí Aguilera morirà assassinat a Puigcerdà. L'any 1638 es ven a carta de gràcia el mas Rossinyol de Moragues a Macià Aguilera del mas de les Rovires, parent llunyà de la família. L'any 1653 es produeix la venda definitiva de la propietat. A partir d'aquest moment la finca serà coneguda com mas Aguilera del Pla. Els nous propietaris realitzen una gran expansió territorial del mas i també una política de compra a carta de gràcia de diferents masos"

Segons Josep-Vicenç Mestre "A partir del segle XIX la finca també serà anomenada Can Macià, per influència de l'hereu Macià Aguilera. L'any 1844, Josefa Aguilera contrau matrimoni amb Miquel Gibert. El seu fill, Joan Vives i Gibert, morí sense descendència, i la propietat passà a mans del seu nebot Josep Maria Bohigas Vives. El seu fill Fermí Bohigas morí sense descendència i la propietat va passar a mans dels seus dos nebots: Jordi i Josep Casanovas i Bohigas"

Bibliografia

- Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental d'Òdena, Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Local i Ajuntament d'Òdena. Barcelona, 2013.
- JORBA I SERRA, Xavier (1999): "Bandositat al terme d'Òdena, un exemple de principis del segle XVI: els Aguilera del Mas Aguilera de la Costa, els Grau del Mas Guarro", Miscellanea Aqualatensia, vol. IX, Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, Igualada, p. 269-290.
- JORBA I SERRA, Xavier (2004): "Viure la mort a l'edat moderna. L'exemple del mas Rossinyol de Moragues (Òdena)", Miscellanea Aqualatensia, vol. 11, Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada, Igualada, p. 229-251.
- JORBA i SERRA, Xavier (2011) Òdena, segles XVI i XVII. Parnass Edicions, Barcelona
- MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç (1992) Breu recull de la capella romànica de Sant Miquel d'Òdena, can Rossinyol de Moragues -can Macià-, Capella Sant Sebastià d'Òdena. Departament de Cultura de l'Ajuntament d'Òdena, Òdena.
- MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç (1993): "Col·leccionable les nostres fonts", Butlletí d'Informació Municipal, Ajuntament d'Òdena, Òdena.
- MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç (1997) Itineraris Turístics per Òdena. Diputació de Barcelona, Barcelona
- MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç. Història del castell d'Òdena. Del segle XII al XV. Òdena [Inèdit]
- MESTRE CASANOVA, Josep-Vicenç. La Sardana a Igualada, Òdena [Inèdit]
- MESTRE NOGUÉ, Josep Vicenç. Renoms, Malnoms o Motius d'Òdena. La seva història, origen i etimologia, Òdena [Inèdit]

